

POV. INTERNATIONAL

NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Lad os aflive myten om "kvindelitteratur" – her er 3 stærke krimier

Publiceret 19/01/2019 – i Bøger/Kvinder/Liv & Mennesker – af Per Vadmand

ANMELDELSE // BØGER – Per Vadmand anbefaler tre bøger skrevet af kvinder, der hver for sig og tilsammen effektivt afliver myten om, at der skulle være en genre, der hedder "kvindelitteratur", som mænd skal holde sig langt borte fra.

Vibeke Marx – Et af historiens nøgleord er sprog

Det påstås ofte, at mænd foretrækker bøger skrevet af mænd og ikke gider "kvindebøger". Det fik mig til at kaste et blik på bunken af bøger under mit juletræ, hvor der ud over de nyeste af Morten Pape og Jan Guillou – den sidste vender jeg måske tilbage til – lå tre meget forskellige bøger, der kun har det tilfælles, at de er skrevet af kvinder.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Det er en af den slags bøger, der tager en ny drejning, hver gang man tror, at nu "har" man den, men den kan anbefales på det varmeste

Hun er en af de mange forfattere i Danmark, der aldrig har gjort stort væsen af sig, endsige opnået stjernestatus som Carsten Jensen eller Helle Helle, men som ikke desto mindre siden begyndelsen af halvfemserne har skrevet den ene fremragende bog efter den anden – jeg vil tro, jeg har læst ti-femten stykker af dem, og jeg er aldrig blevet skuffet. Bøger som *Morgenåbner* og *Sortehusene* hører til mine virkelig gode læseoplevelser.

Det samme gør hendes nyeste, *En god flygtning*, der i to sideløbende og gradvis virtuost sammenflettede historier træder velgørende grundigt på rigtigt mange ømme tæer i tiernes Danmark. Et af historiens nøgleord er sprog: Fortælleren Benjamin holdt som barn op med at tale dansk i protest mod sin filminstruktørfars erotiske udskejelser og lærte sig i stedet en sjælden aboriginer-dialekt fra Australien – hvordan det går til, må man læse bogen for at få forklaret, jeg kan kun sige her, at forklaringen holder.

Også den afghanske flygtning Vahid nægter at tale sit eget sprog, efter at han er kommet til Danmark – og i det hele taget at tale om, hvad der er sket, før han blev skyllet op på en syditaliensk strand, hvor Benjamin fandt ham og tog ham med hjem. Vahids ønske om at blive titlens "gode flygtning" – og de utallige nederlag og afvisninger denne holdning bliver skyld i – er hjertegribende og, nå ja, desværre pinefuldt troværdige.

Jeg vil ikke gå yderligere i detaljer med handlingen. Den er elementært spændende, og det er en af den slags bøger, der tager en ny drejning, hver gang man tror, at nu "har" man den, men den kan anbefales på det varmeste.

Ida Jessen – Suspense i ordets bedste betydning

I modsætning til Marx har Ida Jessen ikke på nogen måde savnet anerkendelse. Hun har, nævnt i flæng, modtaget De Gyldne Laurbær, Søren Gyldendal Prisen, BG Banks Litteraturpris, Montanas Litteraturpris og meget andet.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

voldsomme begivenheder, der først afsløres sent i bogen, har forladt Hvium og slået sig ned i København.

Nu, mange år efter disse begivenheder, har hun meldt sig til frivilligt arbejde som nattevagt på en telefontjeneste, som ensomme mennesker kan ringe ind til og fortælle om deres problemer eller bare deres liv. En stor del af bogen optages af disse samtaler med yderst forskellige mennesker, som Lisa oftest hjælper blot ved at lytte til dem.

“

Gruen ligger mellem linjerne, hvor man hele tiden ligesom ved, at den hverdagsagtige overflade på et tidspunkt vil blive brudt. Suspense i ordets bedste betydning

Omkring en tredjedel inde i romanen dukker en ny stemme op, en kvinde, der "lige vil snakke lidt, inden hun skal i gang med at rydde op." I de gentagne samtaler mellem kvinden, der kalder sig Rose, får man efterhånden en fornemmelse af, at det ikke er hendes lejlighed, der efter beskrivelsen ligner noget fra diverse tv-programmer om neurotiske samlere, der skal ryddes op i, men i hendes mildest talt omtumlede liv. Blandt andet røber hun efter nogle samtaler, at hun engang har siddet i fængsel for noget, hun ikke havde gjort. Efterhånden begynder Lisa at få mistanke om, at de kender hinanden fra tidligere, men hun giver sig ikke til kende eller spørger efter detaljer, men lader bare "Rosa" snakke.

Dedikerede Ida Jessen-læsere vil nok på dette tidspunkt have lugtet lunt, men netop fordi det virkelige liv aldrig er som i romanerne, og fordi Rosa i starten kun er en blandt mange, Lisa engagerer sig i, går det først ret sent op for Lisa, hvem kvinden er, og hvilken rolle Rosa har spillet for Lisas flugt fra Hvium. Selv da går der et stykke tid, før Lisa endelig giver sig til kende, og først da får deres samtaler en helt anden karakter, og spørgsmålet bliver nu mere, hvem der egentlig skal hjælpe hvem.

Igen vil jeg ikke afsløre for meget. Nogle anmeldere, bl.a. i Berlingske Tidende, finder bogen kedelig først og fremmest på grund af de meget omstændelige og hverdagsagtige samtaler, som når fx Lisa i starten

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

OK, symbolikken her er måske lidt håndfast, men på den anden side er det præcis, hvad en person som Lisa ville sige i begyndelsen af et forløb, hvor hun endnu ikke aner, at der står en helt anden slags "rod" på spil. Og jeg synes, at Berlingskes anmelder helt overser eller undervurderer den gru, der ligger mellem linjerne, hvor man hele tiden ligesom ved, at den hverdagsagtige overflade på et tidspunkt vil blive brudt. Suspense i ordets bedste betydning, hvilket er Ida Jessens speciale, en stemning, der altid er til stede i hendes bøger, uanset hvad hun skriver om – måske stærkest i den skræmmende *ABC*.

Behøver jeg at sige, at den bog skal man læse – hvad enten man kender Jessen og hendes Hvium-bøger i forvejen eller ej.

Robert Galbraith alias J.K.Rowling – Endnu et "good read"

Og så til en helt anden slags bog af en kvinde, der bestemt heller ikke har levet uden for offentlighedens søgelys, men tværtimod er blevet mangemillionær på sine bøger og deres filmatiseringer, nemlig J.K.Rowling, Harry Potter-bøgernes forfatter.

Da hun efter Potter-seriens afslutning skrev en ny bog, *The Casual Vacancy*, blev også den en kæmpesucces, så hun fik lyst til at finde ud af, om det kun var navnet, der solgte. Derfor påbegyndte hun serien om privatdetektiven Cormoran Strike under synonymet Robert Galbraith – og fik lige så stor succes. Pseudonymet blev siden afsløret, meget mod hendes vilje, men hun fastholdt det og Strike-serien er nu nået til det fjerde bind, *Den Hvide Død*.

“

Bogens plot er mere indviklet end i de tidligere bøger – bogen er da også næsten 200 sider længere end den forrige – men man mister på intet tidspunkt overblikket eller interessen

I modsætning til de forrige har jeg læst den på dansk, hvilket ikke nødvendigvis var en fordel, da oversættelsen kunne være bedre med en del anglicismer og fejlbrugte idiomatiske udtryk – et problem bogen har tilfælles med oversættelserne af Harry Potter (ikke af samme

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

originalen. At forcere tempoet i en oversættelse fører kun til sjusk.

Den Hvide død fortsætter umiddelbart efter, at forrige bind, *Ondskabens høst* sluttede. Strikes assistent Robin er lige blevet gift, men allerede på bryllupsdagen opdager hun, at hendes mand har begået et tillidsbrud, som næsten får hende til at forlade ham på stedet. Hun beslutter dog at give ægteskabet en chance, men skruer kraftigt ned for de hensyn til hendes mand, som i tidligere bøger lejlighedsvis stod i vejen for hendes detektivarbejde. Samtidig slås hun med PTSD efter knivoverfaldet sidst i den forrige bog.

I det hele taget er Robin mere i front i denne bog, og hendes og Strikes personlige problemer og relationer fylder noget mere end tidligere, uden at det dog som hos fx Läckberg eller Egholm tenderer det melodramatiske og banale eller sinker den både spændende og komplicerede handling.

Bogens plot, der blandt andet foregår blandt parlamentsmedlemmer i Westminster Castle i London og omfatter såvel korrupsion i NGO'er, ulovlige aflytninger, arvestridigheder og kunstsvindel, er mere indviklet end i de tidligere bøger – bogen er da også næsten 200 sider længere end den forrige – men man mister på intet tidspunkt overblikket eller interessen. Og gådernes løsning til sidst er lige så overraskende som det er konsekvent og logisk.

Endnu et "good read".

Fotos: PR

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

IDA JESSEN

J.K. ROWLING

ROBERT GALBRAITH

VIBEKE MARX

**DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE
INTERESSERET I FØLGENDE:**

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Fantastiske skabninger 2: For lidt zoologi, for meget action

PER VADMAND SENESTE ARTIKLER

Per Vadmand er født 1944. Han er forfatter, oversætter, musiker og komponist. Tog sin studentereksamen 1962, derefter flere kortere uddannelser. Han har ernæret sig som oversætter siden 1979 og har udgivet seks romaner siden 2003.

Per er gift med Lisbet og har to børn, otte plus to børnebørn og et oldebarn. Er på Facebook, men synes ikke han har tid til andre sociale medier.

S T Ø T P O V

Støt POV med MobilePay

Støt POV's arbejde med en flad tyver (eller mere) via MobilePay 64023 eller ved at klikke på logoet her:

Støt POV som abonnent

Nedenfor kan du vælge at støtte POV med et fast månedligt beløb på 20, 100 eller 1000 kr. via PayPal. Aftalen kan til enhver tid opsiges med øjeblikkelig virkning.

Donations-niveau	
Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned	▼

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer